



รายงานการวิจัย

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Opinions of Personel Towards Social Academic Service
in Rajamangala University of Technology Srivijaya Songkhla.

ฉันทพร อริยะเศรณี TUNYAPORN ARIYASARANEE
ปาไลตา เอกอูรู PALITA AKEURU
อัจฉรา รัตน์มา ATCHARA RATTANAMA

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 181 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) หากพบว่ามีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีความแตกต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) : (Least Significant Difference)

ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านลักษณะหน่วยงานและด้านความมีชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานและตำแหน่งทางวิชาการต่างก็มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดในหน่วยงานต่างก็มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน และบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างก็มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างก็มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน ด้านลักษณะหน่วยงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากบุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ในการให้ความร่วมมือในข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และที่สำคัญยิ่งงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
สารบัญ	(3)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
สมมติฐาน	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา	4
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการวิชาการ	6
ความหมายของการบริการวิชาการ	6
ลักษณะการบริการวิชาการ	8
ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
ขั้นตอนการดำเนินงาน	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการ แก่สังคมของมหาวิทยาลัย	32
การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการ แก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	38
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะการวิจัย	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	70
ประวัติผู้วิจัย	77



สารบัญญัตราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	29
2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายชื่อ	32
3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายด้าน	37
4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ	38
5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ	39
6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามอายุ	40
7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา	41
8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งงาน	42
9 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามตำแหน่งงาน	43
10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	44
11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	45
12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามหน่วยงานสังกัด	46
13 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด	48

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อยกระดับชีวิต รายได้ การสร้างงาน ตลอดจนฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น และเนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันสังคมที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมนั้น ด้วยเหตุนี้ บทบาทหน้าที่ ตลอดจนรูปแบบของมหาวิทยาลัยจึงมักถูกกำหนดโดยสังคมนั้นๆ โดยที่ความต้องการของแต่ละสังคมอาจจะไม่เหมือนกัน บทบาทหน้าที่และรูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแต่ละประเทศจึงไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม แม้รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจจะแตกต่างกัน แต่ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกัน ซึ่งมีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมของวิทยาการหลายแขนงและเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การบริการวิชาการแก่ชุมชนจึงเป็นบทบาทของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา หากจะให้บริการที่สอดคล้องตามกระแสความต้องการของสังคม งานบริการวิชาการแก่ชุมชนจึงเป็นบทบาทสำคัญยิ่งของมหาวิทยาลัย จึงกล่าวได้ว่าเป็น “ตัวนำการเปลี่ยนแปลง” (Change Agent) หรือเป็นองค์กรขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสังคมที่จะต้องดำเนินการตามบทบาทและความรับผิดชอบของการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อที่จะนำประเทศไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา อีกทั้งในยุคที่กระแสข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ของสังคมที่แข่งขันกันตลอดเวลา งานบริการวิชาการสู่ชุมชนจะส่งผลอย่างมากในเชิงการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยต่อสายตาสาธารณชน ดังนั้น บทบาทของการให้บริการวิชาการจึงมีความจำเป็นเท่าเทียมกับภารกิจด้านอื่นๆ ท่ามกลางความต้องการพื้พืดของสังคม

ดังนั้นการบริการวิชาการแก่ชุมชนจึงจำเป็นที่ต้องดำเนินงานอย่างมีคุณภาพเพราะการบริการวิชาการเป็นกระบวนการนำความรู้จากหน่วยงานต่างๆ เข้าสู่สังคม ชุมชน ตามความต้องการของสังคม ชุมชน ในขณะที่เดียวกันก็รับสภาพปัญหาหรือความต้องการของสังคม ชุมชน เข้ามาเพื่อนำมาเป็นประเด็นศึกษาต่อไป ซึ่งจะเกิดเป็นวงจรหมุนเวียนในลักษณะนี้อย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญต่องานบริการวิชาการแก่สังคม โดยมีการกำหนดให้การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจ

หลักที่พึงปฏิบัติ รวมถึงมีการจัดตั้งคลินิกเทคโนโลยีเพื่อเป็นศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีจาก กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมไปถึงนวัตกรรมที่เกิดจากการวิจัยพัฒนาต่อยอดร่วมกับ สถาบันการศึกษา ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้นำไปใช้ให้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และการพัฒนา คุณภาพชีวิตคลินิกเทคโนโลยี เป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือของหลายหน่วยงาน กล่าวคือ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี แต่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริการวิชาการแก่สังคมของ มหาวิทยาลัยจะเกิดขึ้นกับบุคคลเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น ทำให้การดำเนินงานบริการวิชาการแก่ สังคมที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยจะเห็นได้จากผลการประเมินประกันคุณภาพ การศึกษาของแต่ละปีที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาด ประสบการณ์ แรงจูงใจในการปฏิบัติ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาถึงความคิดเห็น ของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรี วิชัย เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสนับสนุน พัฒนา ให้การบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยมี ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและท้องถิ่นมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย จำนวน 330 คน

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรี วิชัย จำนวน 181 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา

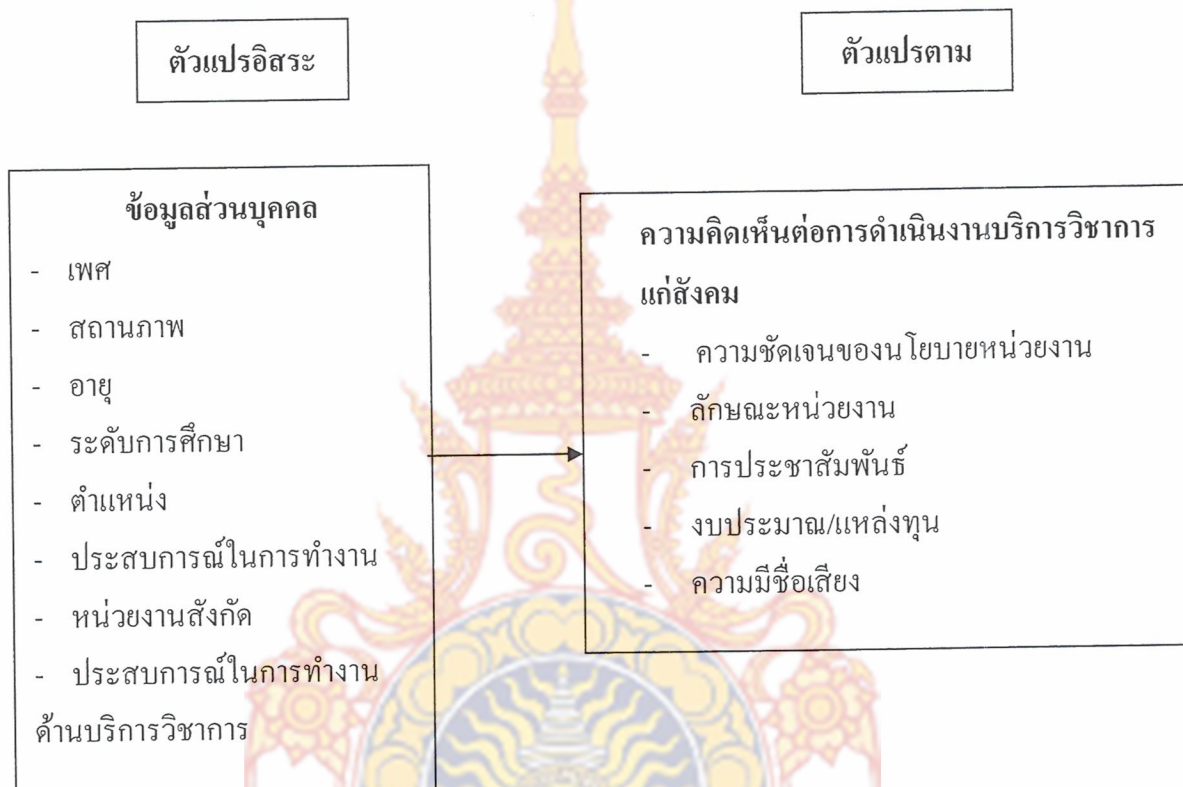
ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่ สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประกอบด้วย ด้านความชัดเจนของนโยบาย หน่วยงาน ด้านลักษณะหน่วยงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน และด้าน ความมีชื่อเสียง

ด้านสถานที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

สมมติฐาน

บุคลากรที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการ
แก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกัน

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและพัฒนาระบบการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. บุคลากรมีการตื่นตัวในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2550 : 8) ได้กำหนดถึงภารกิจหลัก ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (2550 : 33-54) ได้ให้คำอธิบายมาตรฐานของภารกิจทั้ง 4 ด้าน ไว้ดังนี้คือ

1. การจัดการเรียนการสอน

กระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน การระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากรงบประมาณ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

2. การวิจัย

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนของความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

3. การให้บริการวิชาการแก่สังคม

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึ่งและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการและวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาท ทาง

วิชาการและวิชาชีพของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2550) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดง ความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากล ของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากขึ้นเพียงใด สามารถสะท้อนได้จาก ความพึงพอใจของผู้รับบริการทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งผลการสำรวจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจ ต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (2550) ได้จำแนกลักษณะการบริการวิชาการ ดังนี้

1. บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อม
2. บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
3. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
4. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
5. บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
6. บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบต่อโดยตรงของหน่วยงาน ที่

เกี่ยวข้อง

7. บริการศึกษา วิจัย ดำรง การวางแผน การจัดการ
8. บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
9. บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
10. บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการวิชาการ

ความหมายของการบริการวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่ให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา เพื่อเป็นประกาศนียบัตร อนุปริญญาและปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งดำเนินการวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติด้วย ซึ่งจัดการเรียนการสอน โดยภาครัฐและภาคเอกชน นอกเหนือจากมหาวิทยาลัยแล้วนั้น สถาบันอุดมศึกษาอาจจะสามารถเรียกชื่ออื่นอีก อาทิเช่น บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2545)

สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมุ่งตอบสนองผู้เรียนในวัยเรียน วัยทำงาน และวัยสูงอายุ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ นำไปสู่การพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ได้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยมีศักยภาพในการสร้างความรู้และนวัตกรรมและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการวิจัยพัฒนาในภูมิภาคบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการแข่งขันในระดับสากล สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา : 2552)

ในฐานะที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมซึ่งมีความสำคัญมากในการพัฒนาประเทศเพราะสถาบันอุดมศึกษาเป็นศูนย์กลางทางปัญญาของสังคม ทั้งศาสตร์ (Sciences) และศิลป์ (Arts) สถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสถานที่ที่สร้างคนรุ่นใหม่ เพื่อออกไปเป็นผู้นำของสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้สถาบันอุดมศึกษาก็ยิ่งทวีคุณค่า และมีความสำคัญเด่นชัดขึ้นท่ามกลางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสลับซับซ้อนมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษานับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในฐานะเป็นหลักคำการดำรงอยู่หรือการอยู่รอดของสังคมเป็นอย่างยิ่ง (ชมพู โกติรัมย์ : 2550)

จากแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554) ได้ระบุวัตถุประสงค์เพื่อการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการผลิตพัฒนาบัณฑิต วิจัย

บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย และตามข้อบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 รวมถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559 ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการปฏิรูปการศึกษา การบริหาร และการจัดการด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมที่สอดคล้องกันทั้งประเทศ นโยบายที่มุ่งพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ นำพาไปสู่เศรษฐกิจฐานการเรียนรู้ให้ประชาชนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้ฝึกอบรมได้ตลอดชีวิตแล้วนั้น ภารกิจด้านการบริการวิชาการแก่สังคมจึงมีความสำคัญมากในการเป็นรากฐานเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งความหมายของการบริการวิชาการมีดังนี้

การบริการวิชาการ หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการทางวิชาการเพื่อให้บริการแก่สังคมและชุมชน โดยเป็นกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยพัฒนาหรือช่วยเหลือสังคมและชุมชน ในรูปแบบของกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เช่น โครงการสัมมนา ประชุมวิชาการ โครงการอบรมให้ความรู้แก่ท้องถิ่น (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา : 2549)

การบริการวิชาการหมายถึง โครงการต่างๆซึ่งได้จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักที่จะให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไปในสังคม ทั้งนี้เพื่อต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของคนในชาติ โดยร่วมตลอดจนหาทางแก้ไขหรือขจัดปัญหาต่างๆ ที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมให้น้อยลง (เขาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี : 2548) ด้านการบริการทางวิชาการ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่ทันต่อเหตุการณ์ให้แก่ภาคการเกษตรชุมชนและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพที่สามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศยกระดับคุณภาพชีวิต รวมถึงสร้างเครือข่ายการบริการที่เข้าถึงประชาชนและเพิ่มรายได้เพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

วัลลภ จันทรตระกูล กล่าวว่า การบริการวิชาการ หมายถึง การให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนงานวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในลักษณะผลผลิต และหรืองานบริการเป็นหน่วยงานด้านวิศวกรรม การวิจัย การจัดฝึกอบรม การทดสอบตัวอย่างวัสดุ การสร้างผลิตภัณฑ์ การให้การรับรองผลิตภัณฑ์ หรือฝีมือทักษะ เป็นต้น ให้แก่หน่วยงานของรัฐ ธุรกิจ เอกชน หน่วยงานระหว่างประเทศ นิติบุคคลหรือบุคคลต่างๆ รวมทั้งการฝึกอบรม ซึ่งสืบเนื่องมาแต่การให้คำปรึกษาแต่ไม่รวมถึงการเข้าไปเป็นตัวการกระทำตามหน้าที่ของหน่วยงาน นิติบุคคลหรือบุคคลดังกล่าว

กล่าวโดยสรุปแล้ว งานบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1. การจัดฝึกอบรมและสัมมนา หมายถึง การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่สังคมทางด้านต่างๆ ที่เน้นการให้ความรู้เฉพาะทางในระยะเวลาสั้นๆ ให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการ หรือ สนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่ต้องการที่จะอบรมและสัมมนาเป็นการเฉพาะ
2. การเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่างๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนเพื่อเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษเป็นการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่สังคม
3. การเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่างๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนเพื่อไปเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงาน
4. การศึกษาคุณงานกิจการของสถาบัน หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาลและเอกชนให้ความสนใจที่จะมาศึกษาคุณงานกิจการในด้านต่างๆ ของสถาบัน ซึ่งเป็นแหล่งรวมข้อมูล องค์ความรู้ทางวิชาการ การบริหารงานทางด้านต่างๆ เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของหน่วยงานที่เข้ารับการศึกษาคุณงาน
5. การผลิต การตรวจสอบและการทดสอบผลิตภัณฑ์ หมายถึง การรับจ้างทำผลิตภัณฑ์และการรับตรวจสอบ และการทดสอบมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แก่หน่วยงานภายนอกสถาบัน
6. การให้คำปรึกษาและบริการด้านอื่นๆ หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนมาขอรับคำปรึกษาทางวิชาการจากบุคลากรของสถาบันในด้านต่างๆ รวมถึงการให้บริการวิชาการอื่นๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

ลักษณะการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายให้การศึกษาและสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ มหาวิทยาลัยจึงเป็นแหล่งวิชาการ มหาวิทยาลัยจึงต้องมีหน้าที่เผยแพร่และการให้บริการความรู้แก่สังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์และสร้างประสบการณ์ให้นักศึกษาและบุคลากรที่ได้ประสบปัญหาจริง รวมทั้งเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่างๆ ได้ ซึ่ง สุนทรี ดวงทิพย์ (2548) ได้เสนอลักษณะของการบริการวิชาการดังนี้

1. การให้บริการวิชาการเพื่อทำให้ความรู้ด้วยการฝึกอบรม

1.1 การศึกษาต่อเนื่อง เป็นการให้การศึกษาหลังจากจบการศึกษา เป็นการเพิ่มเติมความรู้ในสาขาที่เรียนมาและประกอบอาชีพอยู่ แต่ต้องการความทันสมัย ความก้าวหน้าในวิทยาการ

1.2 การศึกษาดลอดชีวิต เป็นการศึกษาที่ต้องทำไปตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาคนให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสรรพความรู้

1.3 การศึกษาใหม่ เป็นการศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างจากที่เรียนมาเพราะการเปลี่ยนแปลงของโลกและของวิชาการ ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องติดตามหาความรู้เพิ่มเติม เช่น วิศวกรเรียนศาสตร์การบริหาร เป็นต้น

1.4 การให้การศึกษาอันเป็นประโยชน์แก่สังคมทั่วไป เป็นการให้ความรู้แก่ผู้ที่ต้องการใช้ ซึ่งมีระดับหรือความต้องการในลักษณะต่างๆ กัน

2. การให้บริการทางวิชาชีพ

การประกอบวิชาชีพที่เป็นการบริการแก่สังคม เช่น การบริการทางการแพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ในโรงพยาบาล การบริการของสถานปฏิบัติการ เกษตรชุมชน หรือโอสถศาลา ที่เป็นที่พักงานของนักศึกษาพร้อมๆกับการให้บริการจำหน่ายยาโดยมีเภสัชกรให้คำแนะนำ

การให้บริการวิเคราะห์ทดสอบจัดว่าเป็นการบริการวิชาการทางวิชาชีพอีกลักษณะหนึ่ง มหาวิทยาลัยที่มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย ซึ่งสามารถให้บริการวิเคราะห์ ทดสอบตัวอย่าง เช่น ที่ห้องปฏิบัติการ ในคณะหรือศูนย์เครื่องมือส่วนกลาง บริการในลักษณะนี้ช่วยให้มีรายได้กลับคืนมา บำรุงรักษาเครื่องมือ ทำให้มีการใช้อุปกรณ์เครื่องมืออย่างคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันบุคคลากรด้านวิชาการก็ได้ประสบการณ์จากการรับงานที่อาจเป็นหัวข้อในการวิจัยครั้งต่อไปด้วย

3. การให้บริการเพื่อการรองรับคุณภาพ

การวิเคราะห์ส่วนหนึ่งเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่าง อีกส่วนหนึ่งอาจทำเพื่อการรับรองคุณภาพของสินค้าบางอย่าง มีห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการเพื่อออกหนังสือสำคัญ เช่น การรับเป็นห้องปฏิบัติการเพื่อรองรับมาตรฐานอุตสาหกรรมของสินค้าบางชนิด

อุทัย คุลยเกษม (2544) ได้เสนอแนวคิด ด้านการให้บริการวิชาการว่า การให้บริการวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจที่แสดงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัย เพราะหมายถึงความสามารถของมหาวิทยาลัยในการสร้าง รับและถ่ายทอดความรู้สู่สาธารณะเพื่อให้

มหาวิทยาลัยบริหารงานบริการวิชาการให้แก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดโครงสร้างการบริหารดังนี้

1. การจัดโครงสร้างภายในมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการให้บริการวิชาการแก่สังคม ในระดับมหาวิทยาลัย มีผู้บริหารระดับรองอธิการบดีคนหนึ่งรับผิดชอบการให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อกำหนดทิศทางและกำกับดูแลการให้บริการวิชาการแก่สังคมของสาขาและคณะต่างๆ ทั้งนี้ในระดับคณะมีรองคณบดีรับผิดชอบงานบริการวิชาการแก่สังคม ส่วนในระดับหัวหน้าสาขาควรมีผู้ช่วยหัวหน้าสาขารับผิดชอบด้านนี้เช่นเดียวกัน เพื่อให้งานการให้บริการวิชาการแก่สังคมเป็นระบบควรจัดการวางแผนงานการให้บริการวิชาการแก่สังคมทั้งในระดับสาขา คณะ และมหาวิทยาลัยประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้สนับสนุนในด้านต่างๆ ให้แก่คณะและสาขาวิชาสามารถดำเนินการในเรื่องนี้ได้โดยสะดวก

2. การจัดทำมาตรการเสริมเพื่อให้เกิดการจัดการบริการวิชาการแก่สังคม นอกจากการจัดโครงสร้างในการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยแล้ว มหาวิทยาลัยควรมีมาตรการด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องเช่น การวางแผนงานการให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับสาขา และการนำแผนงานลงไปสู่การปฏิบัติในชุมชน และมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการเท่ากับภารกิจด้านอื่นๆ เพื่อการดำเนินงานในกิจกรรมด้านนี้สามารถบรรลุและนำไปสู่การปฏิบัติจริง

3. การให้บริการห้องปฏิบัติการ ในมหาวิทยาลัยจะมีห้องปฏิบัติการเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยอยู่หลายด้านตามสาขาต่างๆ ห้องปฏิบัติการเหล่านี้มีเครื่องมืออุปกรณ์พร้อมเพื่อการใช้งาน หากจะให้เต็มประสิทธิภาพอาจนำมาจัดบริการเพื่อการใช้เป็นช่วงเวลาได้

4. การให้บริการที่ปรึกษา บุคลากรในสาขาวิชาชีพ เช่น นักพัฒนา นักปกครอง นักภาษา เป็นต้น สามารถใช้ความรู้ความสามารถในการให้บริการในลักษณะปรึกษา จัดทำโครงการเพื่อการศึกษาและแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยได้เพราะจากบริการนี้จะทำให้เกิดกรณีตัวอย่างเพื่อการศึกษาหรือหัวข้อวิจัยเพื่อศึกษาในเชิงลึกต่อไป

5. การให้บริการศึกษาวิจัยวางระบบบริการอย่างครบวงจรถึงขั้นที่นำไปปฏิบัติได้ เช่น การวางระบบสารสนเทศ ระบบบริหาร ระบบบัญชี เป็นต้น

6. การให้บริการพัฒนาทั้งระบบเบ็ดเสร็จ นอกจากจะให้บริการแบบครบวงจรตั้งแต่การวินิจฉัยปัญหาจนถึงขั้นปฏิบัติ คือการวางระบบให้แล้ว อาจรวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้วย

นอกจากนี้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541) ได้เสนอแนวทางดังนี้

1. การนำเสนอผลงานทางวิชาการสู่สังคม สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีการนำเสนอผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่องเพื่อเผยแพร่ต่อมวลชน โดยผลงานที่นำมาเผยแพร่นั้นต้องมีความลึกซึ้งทางวิชาการ ขณะเดียวกันก็ต้องแทรกสาระบันเทิงเพื่อดึงดูดความสนใจคนในสังคมได้

2. การบริการข้อมูลข่าวสารสู่สังคม จำแนกเป็น

2.1 บริการข้อมูลข่าวสารแก่ธุรกิจเอกชนและรัฐบาล สถาบันการศึกษาควรทำหน้าที่ในการให้บริการด้านข้อมูลทางวิชาการแก่บุคคลภายนอกที่มีความตั้งใจจะนำวิชาความรู้ทางวิชาการไปประยุกต์ใช้เพื่อการประกอบอาชีพ เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กในท้องถิ่นต้องการข้อมูลวิชาการด้านการตลาดและการบริหาร เพื่อให้สามารถพัฒนากิจการของตนสู่ธุรกิจที่ใหญ่โตขึ้นได้หรือเกษตรกรต้องการความรู้ด้านการถนอมรักษาดินก็สามารถมาสอบถามข้อมูลที่สถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องได้ เป็นต้น

2.2 บริการข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชน เช่น การจัดทำวารสารสถาบัน แจกจ่ายแก่ชุมชนหรือวางตามห้องสมุดประชาชนหรือตามสถานศึกษาต่างๆ รวมถึงการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสู่ชุมชนและสังคมเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนร่วม

3. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสาขาวิชาการต่างๆระหว่างคนกลุ่มต่างๆในชุมชน

4. การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม คือ สถาบันอุดมศึกษาควรเป็นแกนหลักในการสร้างสรรค์และพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้า จึงต้องทำหน้าที่ในการสำรวจวิจัยและวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นหรือสังคม และเมื่อได้บทสรุปจากผลการวิจัยแล้วจึงนำมาร่างเป็นแผนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยทางสถาบันอุดมศึกษาจะต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาชุมชนขึ้นมาคณะหนึ่งอันประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่จากองค์กรภาครัฐ เจ้าหน้าที่จากองค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) รวมทั้งประชาชนผู้สนใจเข้าร่วมในการระดมความคิดและวางแผนเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาในชุมชนหรือเพื่อพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งเน้นการจัดการศึกษาขั้นสูง ในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพที่มีความสามารถในการบริหารจัดการอาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการบริการ และยึดแนวทางที่ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เน้นผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่คิดเป็น ทำเป็น และใช้เป็น ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม” นอกจากนี้ยังมีนโยบาย ในการพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียน การสอน การวิจัย การบริการชุมชน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมพัฒนาบุคลากรให้ก้าวทันต่อกระแส โลกาภิวัตน์ตามวิสัยทัศน์ และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างโปร่งใส

ในปีการศึกษา 2549 บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เปลี่ยนมาใช้ครู วิทยฐานะของตนเอง และในปี พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยย้ายสถานที่ พระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2550 - 2551 ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นครั้งแรก

ด้วยการพัฒนาอย่างมีศักยภาพและมีจุดยืนที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยฯ จึงแบ่งเขตพื้นที่ ออกเป็น 5 หน่วยงาน ในพื้นที่ภาคใต้ ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขนอม
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีการจัด โครงสร้างหลักสูตรการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 คณะ คือ

1. คณะบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย สาขาบัญชี สาขาการตลาด สาขาการจัดการ สาขา ระบบสารสนเทศ (ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม)
2. คณะศิลปศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาต่างประเทศ สาขาคหกรรมศาสตร์ สาขาศึกษาทั่วไป
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขา วิศวกรรมอุตสาหการ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิศวกรรมเครื่องนุ่งห่ม สาขา วิศวกรรมเครื่องกล (ปริญญาโท หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิศวกรรมโยธา)
4. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย สาขาสถาปัตยกรรมและผังเมือง สาขา ศิลปกรรมและออกแบบ

5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม สาขาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ สาขาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

นอกจากนี้ ยังได้จัดสร้างโรงแรมราชมั่งคลา พาวิลเลียน บีช รีสอร์ท ซึ่งเป็นความร่วมมือของสถานประกอบการ (บริษัททรัพย์แสนไสวจำกัด) กับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาวิชาสาขาการโรงแรมและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ควบคู่ไปกับความเป็นเลิศทางวิชาการและความชำนาญ เชิงปฏิบัติ ซึ่งเน้นการปฏิบัติงานในโรงแรมราชมั่งคลา พาวิลเลียน บีช รีสอร์ท อย่างมีระบบ เน้นให้นักศึกษาไปปฏิบัติงานจริงในฐานะพนักงานชั่วคราว ทำให้ได้เรียนรู้ประสบการณ์จริงจากการไปปฏิบัติงานและจะได้นำความรู้ มาพัฒนาตนเองก่อนจะสำเร็จการศึกษาซึ่งจะทำให้ให้นักศึกษาทุกคนมีคุณภาพตรงตามที่สถานประกอบการต้องการ

2. วิทยาลัยรัษฎามิ

ตั้งอยู่ที่ 414 หมู่ 14 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัษฎามิ จังหวัดสงขลา เดิมเป็นพื้นที่ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนจากสถาบันเป็นมหาวิทยาลัย จึงได้เปลี่ยนเป็นวิทยาลัยรัษฎามิในปัจจุบัน และทำการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย สาขาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาการตลาด สาขาระบบสารสนเทศ สาขาบัญชี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย สาขาเทคโนโลยีเครื่องจักรกลเกษตร

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

ในปี พ.ศ.2549 ได้มีการแบ่งส่วนราชการและจัดตั้งเป็นสำนักงานวิทยาเขตตรัง ซึ่งประกอบด้วย 5 หน่วยงานหลัก ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว สถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันศึกษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานวิทยาเขตตรัง และในปี 2550 ได้มีการแบ่งหน่วยงานสายสนับสนุนออกเป็น 4 งาน ได้แก่ งานบริหารนโยบายและแผน งานการคลัง งานบริหารวิชาการและวิจัย และงานบริหารกิจการนักศึกษา ภายใต้การบริหารของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตรัง

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ตั้งอยู่ที่ 179 หมู่ที่ 3 บ้านไม้ฝาด อำเภอ สิเกา จังหวัดตรัง ได้มีการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 1 คณะ 1 วิทยาลัยที่เปิดสอน โดยมีสาขาวิชาที่เปิดสอน ทั้งหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบโอน ดังนี้

1. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง ประกอบด้วย สาขาวิทยาศาสตร์ทางทะเล สาขาเทคโนโลยีการประมง สาขาสิ่งแวดล้อม สาขาเทคโนโลยี สาขาศึกษาทั่วไป ปริญญาโท

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อมและสาขาการจัดการชายฝั่งและบูรณาการ

2. วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาภาษาต่างประเทศ สาขาบริหารธุรกิจ

นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ยังมีการส่งเสริมด้านงานวิจัยของอาจารย์ การให้บริการชุมชนด้านวิชาการและด้านต่างๆ อีกทั้งพื้นที่ภายในวิทยาเขตเอื้ออำนวยทั้งด้านการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติแก่นักศึกษา เพราะพื้นที่ติดทะเลฝั่งอันดามันและมีธรรมชาติที่สวยงาม ซึ่งวิทยาเขตตรังได้มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเพื่อพักผ่อนในวันหยุดและวันสำคัญต่างๆ ประกอบด้วย พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง ซึ่งเป็นสถานที่แสดงพันธุ์สัตว์น้ำทั้งสัตว์น้ำจืดและน้ำเค็ม พิพิธภัณฑ์หอย การแสดงโครงกระดูกพะยูน ฉลามวาฬ การจัดนิทรรศการพะยูน และอื่นๆ อีกหนึ่งสร้างเสริมความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวคือ การแสดงความสามารถของแมวน้ำ นอกจากนี้โซนด้านนอกของพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำยังมีการจำหน่ายของที่ระลึก ซึ่งมีสินค้าในเครือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเป็นการส่งเสริมรายได้ให้แก่นักศึกษา

ทางเดินศึกษาธรรมชาติ (walk way) เป็นทางเดินศึกษาแหล่งธรรมชาติรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ของระบบป่าชายเลนเหมาะแก่การศึกษาของนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ หรือประชาชนทั่วไปที่สนใจเรื่องของระบบความอุดมสมบูรณ์ในป่าชายเลน

นอกจากนี้ วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว ยังเน้นผลิตบุคลากรทางด้านการให้บริการต่างๆ โดยให้บริการนวดแผนไทยถือเป็นอีกหนึ่งการให้บริการที่ได้จัดขึ้น สำหรับการนวดแผนไทยเพื่อสุขภาพนั้น ประกอบด้วย การนวดเท้าเพื่อผ่อนคลาย และการนวดตัวแบบราชสำนัก ภายใต้การให้บริการของนักศึกษาสังกัดวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว สำหรับการนวดแผนไทยเพื่อสุขภาพนั้น เปิดให้บริการทุกวัน ณ อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (ใกล้ประภาคาร) หาดราชมงคลตรัง

4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2478 ในนาม“โรงเรียนประถมวิสามัญเกษตรกรรม ประจำอำเภอทุ่งสง” ที่รับผู้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าศึกษาต่อทางด้านเกษตรกรรม ที่เท่านั้น โดยผู้เรียนทุกคนจะต้องเข้าเป็นนักเรียนกินนอน เพื่อการฝึกฝนความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและการเป็นปฏิบัติจริง 2 ปีจึงจบหลักสูตร

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา 70 กว่าปีที่ผ่าน รับการยกฐานะจากโรงเรียนประถมวิสามัญเกษตรกรรม เป็น“โรงเรียนเกษตรกรรม

นครศรีธรรมราช” พร้อมการโอนกิจการเป็นของรัฐบาล เมื่อปี 2482 ยกฐานะเป็น“วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช” เมื่อปี 2508 ปี 2531 ได้รับการยกฐานะเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนครศรีธรรมราช”และเป็น“มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่” ปี 2548

ปัจจุบันวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ ตั้งอยู่ เลขที่ 109 ถนนทุ่งสง-นครศรีฯ หมู่ 2 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการที่ขยายวงกว้างและมีความหลากหลายขึ้น จึงมีภารกิจในการให้ความรู้ทั้งด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ โดยจัดการเรียนการสอน 3 คณะด้วยกันคือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีการจัดการ โดยมีหลักสูตร ดังนี้

1. คณะเกษตรศาสตร์ จัดการเรียนการสอน 2 พื้นที่ คือวิทยาเขตนครศรีธรรมราชใสใหญ่และวิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ โดยพื้นที่วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ใสใหญ่ จัดการเรียนการสอน 5 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาประมง สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ สาขาวิชาเกษตรกลวิธาน สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการธุรกิจเกษตร ปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการผลิตพืชสาขาสัตวศาสตร์ สาขาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการจัดการทรัพยากรประมง

2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดการเรียนการสอน 9 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม สาขาชีววิทยาประยุกต์ สาขาเทคโนโลยีน้ำมันปาล์มและโอเลโอเคมี สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ สาขาการแพทย์แผนไทย และสาขาศึกษาทั่วไป

3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การผลิตงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ คณะจึงฝึกฝนให้บัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติที่สู้งาน อดทน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยาง ซึ่งบัณฑิตที่จบการศึกษาด้านยางและพอลิเมอร์ของคณะมีงานทำ 100 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ผลผลิตของบัณฑิตในการทำงานยังเป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงานอีกด้วย

4. คณะเทคโนโลยีการจัดการ ประกอบด้วย สาขาการจัดการ สาขาการตลาด สาขาการบัญชี สาขาวิชาการระบบสารสนเทศทางธุรกิจ ด้วยศักยภาพของคณาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีการจัดการ ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่สังคมและชุมชนในรูปแบบงานบริการวิชาการอย่าง

ต่อเนื่อง จนทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มของสินค้าชุมชน อันเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนและสังคมในระยะยาวต่อไป

5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ ตั้งอยู่ เลขที่ 133 หมู่ 5 ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับนักศึกษาที่จบการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาเกษตรศาสตร์ให้สามารถเรียนต่อในระดับปริญญาตรีได้ โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคใต้ ซึ่งแต่เดิมต้องเดินทางไปเรียนต่อในภาคอื่น คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราชจึงนับเป็นสถานศึกษาแห่งแรกในภาคใต้ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี สายอาชีพเกษตร โดยมีนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 18 คน การเปิดสอนระยะนี้ได้เปิดสอนที่วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช (สมัยนั้น) ต่อมาเริ่มบุกเบิกพัฒนา พื้นที่ 2,000 ไร่เศษ ที่บ้านขอนไทรหัก ต. ทุ่งใหญ่ อ. ทุ่งใหญ่ (ที่ตั้งคณะปัจจุบัน) และคณะกรรมการสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้มีมติให้จัดตั้ง คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราชเป็นหน่วยงานใหม่ และด้วยการพัฒนา ศักยภาพ อีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับนักศึกษาที่มีความสนใจทางด้านอื่นๆ จึงทำการเปิดคณะเพิ่มขึ้นอีก 2 คณะคือ คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะสัตวแพทยศาสตร์

6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ขนอม

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการตั้งอยู่ เลขที่ 99 หมู่ 4 ต.ท้องเนียน อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช เดิมชื่อวิทยาเขตศรีวิชัย สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2538 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องจัดตั้งวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เปิดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2543 โดยฝากเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา และย้ายมาจัดการเรียนการสอน ที่วิทยาเขตศรีวิชัย เมื่อ พ.ศ. 2544 โดยจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและระดับปริญญาตรีจนกระทั่งในปี พ.ศ.2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 โดยได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศรีวิชัยได้ปรับเปลี่ยนเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประกาศใช้เป็นต้นมาและยึดถือปรัชญาที่ว่า ประพฤติดี เรียนรู้ดี กิจกรรมดี ฝีมือดี มีคุณธรรม นำการพัฒนา นอกจากนี้มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคล เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพกำลังคนสู่มาตรฐานสากลบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกด้วย

ปรัชญาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี"

เอกลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะปฏิบัติ"

อัตลักษณ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

"บัณฑิตนักปฏิบัติ"

ปณิธาน

"ด้วยปณิธานที่ตั้งมั่นจะเป็นภูมิพลังแห่งปัญญาของแผ่นดิน มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะผลิตบัณฑิตที่รู้จริง ปฏิบัติได้ เปี่ยมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ"

วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่สากลที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

ค่านิยมหลัก (Core Values)

"เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีทักษะปฏิบัติ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง"

พันธกิจ(Mission)

1. ผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมสู่การผลิต การบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม
3. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อพัฒนาอาชีพให้มีความสามารถ ในการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. บัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านสังคมศาสตร์ มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ
2. งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สามารถถ่ายทอดสู่การผลิต การบริการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. ชุมชนและสังคมไทยได้รับการบริการวิชาการเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศ

4. นักศึกษาและบุคลากร มีจิตสำนึกในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

นโยบายสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. นโยบายด้านพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
2. นโยบายด้านพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
3. นโยบายด้านพัฒนาบุคลากร
4. นโยบายด้านพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมและบริการชุมชน
5. นโยบายด้านพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. นโยบายด้านพัฒนาการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพ

เป้าประสงค์ (GOALS)

1. บัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านสังคมศาสตร์ มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ

2. งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สามารถถ่ายทอดสู่การผลิต การบริการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. ชุมชนและสังคมไทยได้รับการบริการวิชาการเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

4. นักศึกษาและบุคลากรมีจิตสำนึกในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาการศึกษาบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ระดับสากล

2. การพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ให้มีคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานสากล

3. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามความต้องการของสังคม

4. การปลูกจิตสำนึกในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมแก่นักศึกษาและบุคลากร

กลยุทธ์

1. เพิ่มและพัฒนาอาจารย์ที่มีศักยภาพให้เพียงพอ
 2. พัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาการ และทักษะวิชาชีพพร้อม
เข้าสู่งาน
 3. พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพนักศึกษา
 4. พัฒนาและบริหารหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ความต้องการของ
ตลาดแรงงาน และทิศทางการพัฒนาประเทศ
 5. สร้างความพร้อม และพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอน
 6. สร้างความพร้อม และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม
ศักยภาพ
 7. พัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ
มหาวิทยาลัย
 8. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
 9. พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถด้านวิชาการ วิชาชีพ ตามสายงาน อย่าง
ต่อเนื่อง
 10. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาการบริหารจัดการ และการประกันคุณภาพอย่าง
ต่อเนื่อง
 11. สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก และสร้างความพร้อม ความเข้มแข็งด้านการวิจัย
 12. ส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานงานวิจัยทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อตอบสนอง
ความต้องการ ของสังคมทุกระดับท้องถิ่น และระดับชาติ
 13. บริการวิชาการ และถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และชี้นำสังคมอย่าง
ต่อเนื่อง และยั่งยืน
 14. สนับสนุนและส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา สืบสานประเพณีศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่
ภูมิปัญญาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มทร.ศรีวิชัย**
1. มีวินัย ซื่อสัตย์ เสียสละ จิตสาธารณะ และภักดีต่อองค์กร
 2. เป็นนักปฏิบัติ ใฝ่รู้ สู้งาน
 3. คิดเป็น ทำเป็น ใช้เป็น
 4. มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข
 5. เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีทักษะการสื่อสารระดับสากล

6. รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
7. สามารถทำงานเป็นทีมได้ ทั้งในบทบาทของผู้นำและผู้ตาม
8. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และสิ่งแวดล้อม
9. มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรัสวดี อินทร์ชัย (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยพายัพกับมหาวิทยาลัยนอร์ท เชียงใหม่ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยเอกชน 2) เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบและวิธีการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยพายัพ และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและปัจจัยที่ส่งผลต่อความล้มเหลวในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยเอกชน การศึกษาพบว่า 1) รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยเอกชน ควรใช้รูปแบบและวิธีการโดยจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบงานบริการวิชาการแก่ชุมชน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการบริการวิชาการแก่ชุมชนระดับสถาบัน ให้มีการดำเนินงานในรูปแบบ Profit Center มีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจนมีเอกเทศ ให้เป็นศูนย์หรือหน่วยงานกลางในการรับงานบริการวิชาการโดยตรง มีการบริหารงานและงบประมาณอย่างเป็นอิสระกำหนดให้มีหน้าที่ในการดูแล รับผิดชอบงานด้านบริการวิชาการ โดยตรงมีหน้าที่วางแผนจัดทำโครงการและหาแหล่งงบประมาณจากภายนอก 2) มหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่ ทั้งสองสถาบันมีการกำหนดให้การให้บริการวิชาการแก่ชุมชนเป็นหนึ่งในภารกิจหลักที่ต้องดำเนินงาน โดยกำหนดเป็นนโยบายและกำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือ ที่มาของโครงการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยนอร์ท เชียงใหม่มาจากสาขาวิชาเป็นหลักโดยใช้เครือข่ายในคณะวิชาหรือในแต่ละสาขาวิชากับหน่วยงานภายนอก ในขณะที่โครงการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยพายัพเป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างสำนักงานบริการวิชาการกับภาควิชา และจากการเสนอโครงการของสำนักบริการโดยตรง 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร และปัจจัยด้านการใช้เครือข่ายส่วนตัว เครือข่ายภายนอก สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความล้มเหลวในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านหน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญของทรัพยากรบุคคล ปัจจัยข้อจำกัดทางด้านจำนวนบุคลากรและปัจจัยงบประมาณสนับสนุน

ประพิศ โบราณมูล (2547) ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด พบว่า ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจาก 1) ปัญหาด้านงบประมาณ คือ ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวนจำกัดและสาเหตุหนึ่งคือ การไม่มีแหล่งทุนสนับสนุนจากภายนอก 2) ปัญหาด้านสถานที่ คือ ในการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชนสถานที่บางแห่งมีระยะทางไกลและบางแห่งขาดความพร้อม 3) ปัญหาด้านผู้ปฏิบัติงานเนื่องจากมีบุคลากรไม่เพียงพอกับงาน บุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในภาระงานที่รับผิดชอบ

ชูชีพ พุทฺธประเสริฐ (2534) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคของการบริการวิชาการในระดับปานกลาง ยกเว้นวิทยาลัยครูภาคเหนือตอนล่างมีความคิดเห็นในระดับมากเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โดยสรุปมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง สังคมและการศึกษา กระบวนการถ่ายทอดเนื้อหาไปสู่ผู้รับบริการมีความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ และมีการวางแผนปฏิบัติก่อนการปฏิบัติจริงทุกเรื่อง ในขณะที่วิทยาลัยครูภาคเหนือตอนบนเห็นด้วยในระดับน้อยเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักวิชาการ นักประดิษฐ์ เข้ามาร่วมในการพัฒนานวัตกรรม การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมในการพัฒนานวัตกรรม การจูงใจบุคลากรสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมและการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างทั่วถึง

ด้านความต้องการของสังคมในการรับบริการวิชาการจากวิทยาลัยครู พบว่า ลำดับการพัฒนาในด้านต่างๆของภาคเหนือ มีแนวโน้มการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรกรรม การศึกษา อนามัยและชีวิตครอบครัว การเมืองการปกครอง การพัฒนาชุมชนและร่วมกิจกรรมชุมชน การส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาเยาวชนและการบริการวัสดุ ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ ตามลำดับ การรับบริการความรู้ต่างๆ ประชาชนต้องการรับบริการความรู้ทุกด้าน สำหรับวิธีการรับบริการ ประชาชนต้องการรับบริการ โดยการรับฟังข่าวสารทางวิทยุมากที่สุด ยกเว้นเนื้อหาด้านการพัฒนาชุมชนและร่วมกิจกรรมชุมชน โดยมีความต้องการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่างๆในฐานะผู้รับผิดชอบหรือผู้ประสานงาน

สำหรับรูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า จุดมุ่งหมายของการบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อเน้นบริการด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรกรรมและการศึกษาส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของประชาชน พัฒนาศักยภาพในท้องถิ่นด้านเกษตรอุตสาหกรรม และการบริการส่งเสริมให้ประชาชนนำความรู้และทักษะไปพัฒนาผลผลิตและเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชาชน โดยมีเนื้อหาสาระประกอบด้วย เนื้อหาด้านเศรษฐกิจและ

การอาชีพ การเกษตรกรรม การศึกษา การประกอบอาชีพอิสระตามสภาพท้องถิ่น เกษตร
อุตสาหกรรมและการบริการ การนำเครื่องมือวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนาการผลิตและ
เนื้อหาด้านการพัฒนาคุณภาพของประชาชน



บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการ
แก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย จำนวน 330 คน (ที่มา : ระเบียบฐานข้อมูลสารสนเทศอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย, 2558)

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา กำหนดจำนวนตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro
Yamane) ที่ยอมให้เกิดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ดังนั้น

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} n &= \frac{330}{1+(330)(0.05)^2} \\ &= 180.82 \approx 181 \end{aligned}$$

ลำดับที่	คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1	บริหารธุรกิจ	58	32
2	วิศวกรรมศาสตร์	103	57
3	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	34	18
4	ศิลปศาสตร์	93	51
5	สถาปัตยกรรมศาสตร์	42	23
รวม		330	181

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การศึกษางานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยนั้น กลุ่มผู้วิจัยเห็นสมควรว่าควรทำการศึกษาทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผลที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมจากหนังสือ เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลสถิติจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลจากส่วนราชการ
2. สอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความคิดเห็นขั้นต้นและแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานพร้อมๆ กับขอความร่วมมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) การสนทนากลุ่มได้ดำเนินการจัดสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของบุคลากรในพื้นที่ต่างๆเพื่อรวบรวมความคิดและประเด็นต่างๆ

3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นการใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ดำเนินการถอดเทปบันทึกเสียงจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นบทสนทนา ระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูลและเก็บข้อมูลในรูปเอกสาร จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์และใส่รหัส (Coding) จากนั้นจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ศึกษา พรรณนาและนำมาสร้างข้อสรุปเบื้องต้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของกลุ่มข้อมูลต่างๆ และคัดแยกข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปเป็นระยะๆ

การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

5. สรุปผลข้อมูล

6. สรุปผลข้อมูลดำเนินการเผยแพร่ข้อมูล โดยรายงานให้มหาวิทยาลัยในพื้นที่ต่างๆ ได้มีข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนางานด้านบริการวิชาการต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล เป็นการใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่เก็บแบบสอบถามก่อนที่จะลงภาคสนาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ดำเนินการถอดเทปบันทึกเสียงจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นบทสนทนา ระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูลและเก็บข้อมูลในรูปเอกสาร จากนั้นจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์และใส่รหัส (Coding) จากนั้นจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ที่ความ พรรณนาและ นำมาสร้างข้อสรุปเบื้องต้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของกลุ่มข้อมูลต่างๆ และคัดแยกข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปเป็นระยะๆ

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ความถี่
- ค่าร้อยละ
- ค่าเฉลี่ย
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- การทดสอบที (t-test)
- การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) หากพบว่า

มีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีความแตกต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) : (Least Significant Difference)

แบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และให้ค่าน้ำหนักคะแนนแต่ละระดับ (บุญชม ศรีสะอาด 2535,99-100) ดังนี้

ระดับ		ค่าน้ำหนัก
มากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	5
มาก	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	3

น้อย	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนนเท่ากับ	1

การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแบบสอบถามเป็นรายข้อและคะแนนรวมในแต่ละด้าน แปลความหมายของค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นจะใช้เกณฑ์ประเมินค่าตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	น้อยที่สุด

แบบสอบถามชนิดปลายเปิด ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำมาแจกแจงความถี่



บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามและได้ดำเนินการวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐาน

บุคลากรที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปการบรรยายและตารางดังนี้



ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=181)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	86	47.5
หญิง	95	52.5
สถานภาพ		
โสด	80	44.2
สมรส	101	55.8
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	31	17.1
30 – 40 ปี	78	43.1
41 – 50 ปี	48	26.5
51 - 60 ปี	24	13.3
การศึกษา		
ปริญญาตรี	26	14.4
ปริญญาโท	146	80.7
ปริญญาเอก	9	5.0
ตำแหน่งงาน		
ข้าราชการ	63	34.8
พนักงานมหาวิทยาลัย	101	55.8
ลูกจ้างชั่วคราว	17	9.4
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	136	75.1
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	45	24.9

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=181)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	59	32.6
5 - 10 ปี	48	26.5
11 – 15 ปี	16	8.8
มากกว่า 15 ปี	58	32.0
หน่วยงานสังกัด		
คณะบริหารธุรกิจ	32	17.7
คณะศิลปศาสตร์	51	28.2
คณะวิศวกรรมศาสตร์	57	31.5
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	23	12.7
คณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม	18	9.9
ประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม		
ไม่เคย	35	19.3
1 ครั้ง	42	23.2
2 ครั้ง	23	12.7
3 ครั้ง	30	16.6
4 ครั้ง	22	12.2
มากกว่า 4 ครั้ง	29	16.0

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 และมีสถานภาพโสด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมา คือ ข้าราชการ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 และผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และ ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 - 15 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 สังกัดคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 สังกัดคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และสังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 1 ครั้ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมา คือ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 3 ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 4 ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายชื่อ

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	ระดับความคิดเห็น
ความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน			
1. มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้ชัดเจน	3.86	.681	มาก
2. วัตถุประสงค์ของการบริการวิชาการแก่สังคม มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำมาปฏิบัติได้	3.81	.673	มาก
3. งานบริการวิชาการแก่สังคมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.02	.687	มาก
4. การบริหารจัดการทุกโครงการมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของหน่วยงาน	3.75	.668	มาก
5. ผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.91	.590	มาก
6. มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง	3.75	.774	มาก
7. มีการทบทวนปรับปรุงแก้ไขงานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	3.73	.523	มาก
ลักษณะหน่วยงาน			
1. หน่วยงานได้กำหนดขั้นตอนในงานบริการวิชาการแก่สังคมหลายระดับ	3.70	.699	มาก
2. หน่วยงานให้ความรู้ ความเข้าใจงานบริการวิชาการแก่สังคมแก่บุคลากร	3.76	.777	มาก
3. หน่วยงานมีการมอบอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ใน การบริการวิชาการแก่สังคมให้กับผู้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	3.78	.733	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายชื่อ

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	ระดับความคิดเห็น
4. หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.66	.776	มาก
5. หน่วยงานได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดูแลงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.77	.781	มาก
6. หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.87	.760	มาก
7. มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.72	.768	มาก
8. หน่วยงานมีระบบสำหรับการบริหารในเชิงธุรกิจเพื่อให้งานบริการวิชาการแก่สังคมดำเนินการไปได้ด้วยดี	3.62	.784	มาก
9. หน่วยงานได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร	3.91	.617	มาก
10. มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง	3.85	.729	มาก
การประชาสัมพันธ์			
1. การสื่อสารอย่างชัดเจนให้บุคลากรทุกคนทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.47	.703	มาก
2. ท่านได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่ในหน่วยงาน	3.54	.610	มาก
3. การจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคมได้รับการเปิดเผยต่อบุคลากรในหน่วยงานอย่างทั่วถึง	3.56	.733	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายชื่อ

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	ระดับความคิดเห็น
4. ท่านได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่สู่สาธารณชน	3.56	.669	มาก
5. การประชาสัมพันธ์ส่งผลให้งานบริการวิชาการแก่สังคมขององค์กรเป็นที่รู้จักในวงกว้าง	3.80	.855	มาก
งบประมาณ/แหล่งทุน			
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ริเริ่มในการหาแหล่งทุนเพื่องานบริการวิชาการแก่สังคม	3.49	.720	มาก
2. ภาคเอกชนนับเป็นหน่วยงานหลักในการเป็นแหล่งทุนให้กับองค์กร	3.21	.767	ปานกลาง
3. ประชาชน/ชุมชนมีส่วนสนับสนุนทุนให้กับหน่วยงาน	3.47	.813	มาก
4. หน่วยงานต่างประเทศมีส่วนสนับสนุนให้กับหน่วยงาน	3.08	.816	ปานกลาง
5. หน่วยงานมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน	3.52	.672	มาก
6. หน่วยงานมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคมอย่างเหมาะสม	3.56	.626	มาก
ความมีชื่อเสียง			
1. การบริการวิชาการสู่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมากแต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคม	3.98	.741	มาก
2. ความมีชื่อเสียงของบุคลากรในหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.65	.779	มาก
3. ความมีชื่อเสียงของหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม	3.72	.635	มาก
4. ความมีชื่อเสียงของผู้บริหารส่งผลให้หน่วยงานได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน	3.71	.679	มาก

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกรายข้อ ในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องงานบริการวิชาการแก่สังคมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา คือ ผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 วัตถุประสงค์ของการบริการวิชาการแก่สังคม มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำมาปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 การบริหารจัดการทุกโครงการมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของหน่วยงานและการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และมีการทบทวนปรับปรุงแก้ไขงานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

ลักษณะหน่วยงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องหน่วยงานได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมา คือ หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 หน่วยงานมีการมอบอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการบริการวิชาการแก่สังคมให้กับผู้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 หน่วยงานได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดูแลงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 หน่วยงานให้ความรู้ ความเข้าใจงานบริการวิชาการแก่สังคมแก่บุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 หน่วยงานได้กำหนดขั้นตอนในงานบริการวิชาการแก่สังคมหลายระดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และหน่วยงานมีระบบสำหรับการบริหารในเชิงธุรกิจเพื่อให้งานบริการวิชาการแก่สังคมดำเนินการไปได้ด้วยดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

การประชาสัมพันธ์ พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้งานบริการวิชาการแก่สังคมขององค์กรเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมา คือ การจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคมได้รับการเปิดเผยต่อบุคลากรในหน่วยงานอย่างทั่วถึงและการได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่สู่สาธารณชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 3.56 การได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่ในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และการสื่อสารอย่างชัดเจนให้บุคลากรทุกคนทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

งบประมาณ/แหล่งทุน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องหน่วยงานมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคมอย่างเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมา คือ หน่วยงานมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ริเริ่มในการหาแหล่งทุนเพื่องานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ประชาชน/ชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุนทุนให้กับหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ภาคเอกชนนับเป็นหน่วยงานหลักในการเป็นแหล่งทุนให้กับองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และหน่วยงานต่างประเทศมีส่วนร่วมสนับสนุนให้กับหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

ความมีชื่อเสียง พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องการบริการวิชาการสู่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมากแต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ ความมีชื่อเสียงของหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ความมีชื่อเสียงของผู้บริหารส่งผลให้หน่วยงานได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และความมีชื่อเสียงของบุคลากรในหน่วยงานส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายด้าน

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	3.83	.485	มาก
ด้านลักษณะหน่วยงาน	3.76	.612	มาก
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.58	.590	มาก
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	3.38	.611	ปานกลาง
ด้านความมีชื่อเสียง	3.76	.593	มาก
โดยรวม	3.66	.480	มาก

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกรายด้าน พบว่าบุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมา คือ ด้านลักษณะหน่วยงานและด้านความมีชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันเท่ากับ 3.76 ด้านการประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และด้านงบประมาณ/แหล่งทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐาน

บุคลากรที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของบุคลากร	เพศ				t	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	3.86	.477	3.80	.492	.887	.376
ด้านลักษณะหน่วยงาน	3.80	.603	3.72	.621	.909	.364
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.62	.581	3.54	.598	.890	.375
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	3.36	.642	3.41	.584	-.506	.613
ด้านความมีชื่อเสียง	3.85	.520	3.68	.645	1.900	.059
โดยรวม	3.70	.455	3.63	.502	.962	.337

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ

ความคิดเห็นของบุคลากร	สถานภาพ				t	P-value
	โสด		สมรส			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ด้านความชัดเจนของนโยบาย ของหน่วยงาน	3.85	.445	3.81	.518	.503	.615
ด้านลักษณะหน่วยงาน	3.78	.559	3.75	.652	.367	.714
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.58	.610	3.59	.577	-.135	.893
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	3.41	.655	3.37	.580	.461	.645
ด้านความมีชื่อเสียง	3.76	.642	3.76	.557	.070	.944
โดยรวม	3.68	.493	3.65	.473	.296	.767

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานภาพ พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีสถานภาพโสดและสถานภาพสมรสมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของบุคลากร	อายุ	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	ต่ำกว่า 30 ปี	3.77	.471	.336	.800
	30 – 40 ปี	3.86	.483		
	41 – 50 ปี	3.85	.524		
	51 - 60 ปี	3.79	.445		
ด้านลักษณะหน่วยงาน	ต่ำกว่า 30 ปี	3.84	.506	.850	.468
	30 – 40 ปี	3.78	.590		
	41 – 50 ปี	3.77	.662		
	51 - 60 ปี	3.58	.705		
ด้านการประชาสัมพันธ์	ต่ำกว่า 30 ปี	3.70	.553	.548	.650
	30 – 40 ปี	3.54	.659		
	41 – 50 ปี	3.59	.579		
	51 - 60 ปี	3.59	.402		
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	ต่ำกว่า 30 ปี	3.51	.530	1.535	.207
	30 – 40 ปี	3.43	.658		
	41 – 50 ปี	3.23	.558		
	51 - 60 ปี	3.38	.634		
ด้านความมีชื่อเสียง	ต่ำกว่า 30 ปี	3.65	.631	.464	.707
	30 – 40 ปี	3.77	.633		
	41 – 50 ปี	3.80	.515		
	51 - 60 ปี	3.80	.576		
โดยรวม	ต่ำกว่า 30 ปี	3.69	.462	.107	.956
	30 – 40 ปี	3.68	.526		
	41 – 50 ปี	3.65	.462		
	51 - 60 ปี	3.63	.400		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามอายุ พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของบุคลากร	ระดับการศึกษา	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	ปริญญาตรี	3.86	.419	.039	.962
	ปริญญาโท	3.83	.504		
	ปริญญาเอก	3.84	.353		
ด้านลักษณะหน่วยงาน	ปริญญาตรี	3.83	.591	.205	.815
	ปริญญาโท	3.75	.628		
	ปริญญาเอก	3.78	.422		
ด้านการประชาสัมพันธ์	ปริญญาตรี	3.73	.505	1.101	.335
	ปริญญาโท	3.56	.608		
	ปริญญาเอก	3.49	.491		
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	ปริญญาตรี	3.61	.592	2.115	.123
	ปริญญาโท	3.34	.620		
	ปริญญาเอก	3.37	.379		
ด้านความมีชื่อเสียง	ปริญญาตรี	3.73	.624	.103	.902
	ปริญญาโท	3.76	.600		
	ปริญญาเอก	3.83	.414		
โดยรวม	ปริญญาตรี	3.75	.473	.507	.603
	ปริญญาโท	3.65	.490		
	ปริญญาเอก	3.66	.327		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งงาน

ความคิดเห็นของบุคลากร	ตำแหน่งงาน	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	ข้าราชการ	3.86	.517	.225	.799
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.81	.491		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.85	.307		
ด้านลักษณะหน่วยงาน	ข้าราชการ	3.74	.712	.820	.442
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.74	.568		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.94	.444		
ด้านการประชาสัมพันธ์	ข้าราชการ	3.61	.563	1.58	.208
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.52	.618		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.78	.477		
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	ข้าราชการ	3.29	.630	3.715	.026*
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.38	.605		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.74	.460		
ด้านความมีชื่อเสียง	ข้าราชการ	3.79	.563	.116	.891
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.74	.621		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.76	.555		
โดยรวม	ข้าราชการ	3.66	.478	.981	.377
	พนักงานมหาวิทยาลัย	3.64	.496		
	ลูกจ้างชั่วคราว	3.82	.373		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	ค่าเฉลี่ย	ข้าราชการ	พนักงานมหาวิทยาลัย	ลูกจ้างชั่วคราว
		3.29	3.38	3.74
ข้าราชการ	3.29	-		
พนักงานมหาวิทยาลัย	3.38		-	
ลูกจ้างชั่วคราว	3.74	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 9 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ความคิดเห็นของบุคลากร	ตำแหน่งทางวิชาการ				t	P-value
	อาจารย์		ผู้ช่วยศาสตราจารย์			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	3.84	.478	3.79	.507	.634	.527
ด้านลักษณะหน่วยงาน	3.80	.594	3.66	.659	1.395	.165
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.59	.614	3.55	.513	.379	.705
ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน	3.44	.602	3.21	.615	2.174	.031*
ด้านความมีชื่อเสียง	3.76	.612	3.77	.539	-.019	.985
โดยรวม	3.69	.494	3.59	.435	1.121	.264

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่าบุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ความคิดเห็นของ บุคลากร	ประสบการณ์ใน การทำงาน	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของ นโยบายของหน่วยงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	3.89	.431	.806	.492
	5 - 10 ปี	3.75	.518		
	11 - 15 ปี	3.82	.604		
	มากกว่า 15 ปี	3.84	.476		
ด้านลักษณะหน่วยงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	3.85	.579	.670	.572
	5 - 10 ปี	3.72	.563		
	11 - 15 ปี	3.65	.720		
	มากกว่า 15 ปี	3.74	.658		
ด้านการประชาสัมพันธ์	ต่ำกว่า 5 ปี	3.64	.618	.912	.436
	5 - 10 ปี	3.46	.596		
	11 - 15 ปี	3.60	.665		
	มากกว่า 15 ปี	3.61	.532		
ด้านงบประมาณ/แหล่ง ทุน	ต่ำกว่า 5 ปี	3.51	.656	1.274	.285
	5 - 10 ปี	3.31	.593		
	11 - 15 ปี	3.31	.523		
	มากกว่า 15 ปี	3.34	.596		
ด้านความมีชื่อเสียง	ต่ำกว่า 5 ปี	3.81	.578	1.133	.337
	5 - 10 ปี	3.63	.707		
	11 - 15 ปี	3.82	.444		
	มากกว่า 15 ปี	3.81	.535		
โดยรวม	ต่ำกว่า 5 ปี	3.74	.486	1.103	.349
	5 - 10 ปี	3.57	.517		
	11 - 15 ปี	3.64	.513		
	มากกว่า 15 ปี	3.67	.429		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

ความคิดเห็นของบุคลากร	หน่วยงานสังกัด	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน	บริหารธุรกิจ	3.79	.432	3.494	.009*
	ศิลปศาสตร์	3.82	.569		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.93	.425		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.53	.493		
	ครุศาสตร์และ	3.97	.318		
	อุตสาหกรรม				
ด้านลักษณะหน่วยงาน	บริหารธุรกิจ	3.74	.561	3.731	.006*
	ศิลปศาสตร์	3.68	.684		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.88	.609		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.44	.484		
	ครุศาสตร์และ	4.07	.403		
	อุตสาหกรรม				
ด้านการประชาสัมพันธ์	บริหารธุรกิจ	3.54	.469	4.795	.001*
	ศิลปศาสตร์	3.47	.662		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.65	.579		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.33	.499		
	ครุศาสตร์และ	4.04	.452		
	อุตสาหกรรม				

ตารางที่ 12 (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

ความคิดเห็นของบุคลากร	หน่วยงานสังกัด	Mean	SD.	F	P-value
ด้านงบประมาณ/ แหล่งทุน	บริหารธุรกิจ	3.25	.600	4.581	.002*
	ศิลปศาสตร์	3.30	.698		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.45	.541		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.21	.560		
	ครุศาสตร์และอุตสาหกรรม	3.88	.347		
ด้านความมีชื่อเสียง	บริหารธุรกิจ	3.76	.546	2.737	.030*
	ศิลปศาสตร์	3.80	.621		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.83	.526		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.40	.693		
	ครุศาสตร์และอุตสาหกรรม	3.90	.543		
โดยรวม	บริหารธุรกิจ	3.61	.376	4.889	.001*
	ศิลปศาสตร์	3.61	.549		
	วิศวกรรมศาสตร์	3.75	.427		
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	3.38	.492		
	ครุศาสตร์และอุตสาหกรรม	3.97	.376		

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดในหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.79	3.82	3.93	3.53	3.97
บธ.	3.79	-				
ศศ.	3.82		-			
วศ.	3.93			-		
สปศ.	3.53	*	*	*	-	
คศอ.	3.97				*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 13 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม

ตารางที่ 14 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงาน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.74	3.68	3.88	3.44	4.07
บธ.	3.74	-				
ศศ.	3.68		-			
วศ.	3.88			-		
สปศ.	3.44			*	-	
คศอ.	4.07		*		*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 14 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงาน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะศิลปศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ 15 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.54	3.47	3.65	3.33	4.04
บธ.	3.54	-				
ศศ.	3.47		-			
วศ.	3.65			-		
สปศ.	3.33			*	-	
คศอ.	4.04	*	*	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 15 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ 16 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.25	3.30	3.45	3.21	3.88
บธ.	3.25	-				
ศศ.	3.30		-			
วศ.	3.45			-		
สปศ.	3.21				-	
คศอ.	3.88	*	*	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 16 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ 17 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความมีชื่อเสียง จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.76	3.80	3.83	3.40	3.90
บธ.	3.76	-				
ศศ.	3.80		-			
วศ.	3.83			-		
สปศ.	3.40	*	*	*	-	
คศอ.	3.90				*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 17 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความมีชื่อเสียง จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความมีชื่อเสียงแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม

ตารางที่ 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	ค่าเฉลี่ย	บธ.	ศศ.	วศ.	สปศ.	คศอ.
		3.61	3.61	3.75	3.38	3.97
บธ.	3.61	-				
ศศ.	3.61		-			
วศ.	3.75			-		
สปศ.	3.38		*	*	-	
คศอ.	3.97	*	*		*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามหน่วยงานสังกัด พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะศิลปศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ความคิดเห็นของ บุคลากร	ประสบการณ์งาน บริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความชัดเจนของ นโยบายของหน่วยงาน	ไม่เคย	3.67	.401	4.793	.000*
	1 ครั้ง	3.97	.354		
	2 ครั้ง	3.51	.475		
	3 ครั้ง	3.98	.554		
	4 ครั้ง	3.94	.484		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.82	.528		
ด้านลักษณะหน่วยงาน	ไม่เคย	3.82	.449	3.043	.012*
	1 ครั้ง	3.89	.519		
	2 ครั้ง	3.43	.665		
	3 ครั้ง	3.89	.597		
	4 ครั้ง	3.89	.580		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.55	.780		
ด้านการประชาสัมพันธ์	ไม่เคย	3.37	.472	3.263	.008*
	1 ครั้ง	3.71	.652		
	2 ครั้ง	3.46	.498		
	3 ครั้ง	3.84	.620		
	4 ครั้ง	3.65	.592		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.42	.544		
ด้านงบประมาณ/แหล่ง ทุน	ไม่เคย	3.36	.512	2.457	.035*
	1 ครั้ง	3.51	.656		
	2 ครั้ง	3.10	.567		
	3 ครั้ง	3.56	.605		
	4 ครั้ง	3.46	.529		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.21	.674		

ตารางที่ 19 (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จําแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ความคิดเห็นของ บุคลากร	ประสบการณ์งาน บริการวิชาการแก่สังคม	Mean	SD.	F	P-value
ด้านความมีชื่อเสียง	ไม่เคย	3.75	.488	2.043	.075
	1 ครั้ง	3.90	.565		
	2 ครั้ง	3.47	.597		
	3 ครั้ง	3.85	.596		
	4 ครั้ง	3.62	.680		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.81	.619		
โดยรวม	ไม่เคย	3.59	.370	3.411	.006*
	1 ครั้ง	3.80	.458		
	2 ครั้ง	3.39	.418		
	3 ครั้ง	3.82	.534		
	4 ครั้ง	3.71	.511		
	มากกว่า 4 ครั้ง	3.56	.497		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จําแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมพบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน ด้านลักษณะหน่วยงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ประสบการณ์งาน บริการวิชาการฯ	ค่าเฉลี่ย	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	> 4 ครั้ง
		3.67	3.97	3.51	3.98	3.94	3.82
ไม่เคย	3.67	-					
1 ครั้ง	3.97	*	-				
2 ครั้ง	3.51		*	-			
3 ครั้ง	3.98	*		*	-		
4 ครั้ง	3.94	*		*		-	
> 4 ครั้ง	3.82			*			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 20 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยมีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง 4 ครั้งและมากกว่า 4 ครั้ง

ตารางที่ 21 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงาน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ประสบการณ์งาน บริการวิชาการฯ	ค่าเฉลี่ย	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	> 4 ครั้ง
		3.82	3.89	3.43	3.89	3.89	3.55
ไม่เคย	3.82	-					
1 ครั้ง	3.89		-				
2 ครั้ง	3.43	*	*	-			
3 ครั้ง	3.89			*	-		
4 ครั้ง	3.89			*		-	
> 4 ครั้ง	3.55		*		*		-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 21 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงาน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยมีประสบการณ์ มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่า 4 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านลักษณะหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง และ 3 ครั้ง

ตารางที่ 22 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ประสบการณ์งานบริการวิชาการฯ	ค่าเฉลี่ย	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	> 4 ครั้ง
		3.37	3.71	3.46	3.84	3.65	3.42
ไม่เคย	3.37	-					
1 ครั้ง	3.71	*	-				
2 ครั้ง	3.46			-			
3 ครั้ง	3.84	*		*	-		
4 ครั้ง	3.65					-	
> 4 ครั้ง	3.42		*		*		-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 22 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 1 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยมีประสบการณ์ และมีประสบการณ์มากกว่า 4 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 3 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่ไม่มีประสบการณ์ มีประสบการณ์ 2 ครั้ง และมากกว่า 4 ครั้ง

ตารางที่ 23 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ประสบการณ์งาน บริการวิชาการฯ	ค่าเฉลี่ย	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	> 4 ครั้ง
บริการวิชาการฯ		3.36	3.51	3.10	3.56	3.46	3.21
ไม่เคย	3.36	-					
1 ครั้ง	3.51		-				
2 ครั้ง	3.10		*	-			
3 ครั้ง	3.56			*	-		
4 ครั้ง	3.46			*		-	
> 4 ครั้ง	3.21		*		*		-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 23 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่า 4 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง และ 3 ครั้ง

ตารางที่ 24 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม

ประสบการณ์งาน บริการวิชาการฯ	ค่าเฉลี่ย	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	> 4 ครั้ง
ไม่เคย	3.59	-					
1 ครั้ง	3.80		-				
2 ครั้ง	3.39		*	-			
3 ครั้ง	3.82	*		*	-		
4 ครั้ง	3.71			*		-	
> 4 ครั้ง	3.56		*		*		-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 24 ความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่ไม่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 3 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่า 4 ครั้ง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง และ 3 ครั้ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 181 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา สรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.5 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 55.8 และมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 44.2 บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.1 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3 บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 14.4 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 5.0 บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมา คือ ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 34.8 และลูกจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 9.4 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 75.1 และผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 24.9 บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.6 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 และประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.8 บุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 31.5 สังกัดคณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 28.2 สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 17.7 สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และสังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.9 และบุคลากรสายวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 1 ครั้ง คิด

เป็นร้อยละ 23.2 รองลงมา คือ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม คิดเป็นร้อยละ 19.3 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.6 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคมมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.0 มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.7 และประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.2

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย

บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านลักษณะหน่วยงานและด้านความมีชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า

ความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องงานบริการวิชาการแก่สังคมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมากที่สุด รองลงมา คือ ผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานบริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้ชัดเจน วัตถุประสงค์ของบริการวิชาการแก่สังคม มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำมาปฏิบัติได้ การบริหารจัดการทุกโครงการมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของหน่วยงานและการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้าน ไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง และมีการทบทวนปรับปรุงแก้ไขงานบริการวิชาการแก่สังคมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามลำดับ

ลักษณะหน่วยงาน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องหน่วยงานได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรมากที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้าน ไม่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง หน่วยงานมีการมอบอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการบริการวิชาการแก่สังคมให้กับผู้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม หน่วยงานได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดูแล

งานบริการวิชาการแก่สังคม หน่วยงานให้ความรู้ ความเข้าใจงานบริการวิชาการแก่สังคมแก่บุคลากร มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลงานบริการวิชาการแก่สังคม หน่วยงานได้กำหนดขั้นตอนในงานบริการวิชาการแก่สังคมหลายระดับ หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหน่วยงานมีระบบสำหรับการบริหารในเชิงธุรกิจเพื่อให้งานบริการวิชาการแก่สังคมดำเนินการไปได้ด้วยดีตามลำดับ

การประชาสัมพันธ์ พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้งานบริการวิชาการแก่สังคมขององค์กรเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคมได้รับการเปิดเผยต่อบุคลากรในหน่วยงานอย่างทั่วถึงและการได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่สู่สาธารณชน การได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่ในหน่วยงาน และการสื่อสารอย่างชัดเจนให้บุคลากรทุกคนทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคมตามลำดับ

งบประมาณ/แหล่งทุน พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องหน่วยงานมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคมอย่างเหมาะสมมากที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ริเริ่มในการหาแหล่งทุนเพื่องานบริการวิชาการแก่สังคม ประชาชน/ชุมชนมีส่วนสนับสนุนทุนให้กับหน่วยงาน ภาคเอกชนนับเป็นหน่วยงานหลักในการเป็นแหล่งทุนให้กับองค์กร และหน่วยงานต่างประเทศมีส่วนสนับสนุนให้กับหน่วยงาน ตามลำดับ

ความมีชื่อเสียง พบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยในเรื่องการบริการวิชาการสู่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมากแต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคมมากที่สุด รองลงมา คือ ความมีชื่อเสียงของหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม ความมีชื่อเสียงของผู้บริหารส่งผลให้หน่วยงานได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน และความมีชื่อเสียงของบุคลากรในหน่วยงานส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

สมมติฐาน

บุคลากรที่มีข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกัน

บุคลากรสายวิชาการที่เป็นเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน โดยบุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย

บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดในหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน โดยบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะหน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม

บริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านลักษณะ
 หน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะศิลปศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการ
 วิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัด
 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมีความ
 คิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่าง
 จากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และ
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมี
 ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านงบประมาณ/แหล่งทุน
 แตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะ
 วิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย
 ด้านความมีชื่อเสียงแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์
 คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม และบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย
 โดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะศิลปศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วน
 บุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน
 บริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดคณะ
 บริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
 การดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน
 พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
 การดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของ
 หน่วยงาน ด้านลักษณะหน่วยงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่าง
 กัน โดยบุคลากรสายวิชาการที่ไม่เคยมีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมมีความคิดเห็นต่อ
 การดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ด้านความชัดเจนของนโยบายของ
 หน่วยงานแตกต่างจากบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์ 1 ครั้ง 3 ครั้ง และ 4 ครั้ง ส่วน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งนี้พบว่า บุคลากรสายวิชาการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม 1 ครั้ง รองลงมา คือ ไม่มีเคยมีประสบการณ์ในการทำงานบริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรส่วนใหญ่ไม่เคยหรือไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริการวิชาการแก่สังคมมากเท่าที่ควร ซึ่งการบริการวิชาการแก่สังคมคือภารกิจหนึ่งในสี่ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2550 : 8) ได้กำหนดถึงภารกิจหลัก ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้สาเหตุอาจจะมาจาก บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีภาระงานด้านการสอนและการวิจัยมาก ทำให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานด้านบริการวิชาการสู่สังคม และด้วยบุคลากรอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะ ความชัดเจนของโครงการบริการวิชาการสู่สังคมที่จะนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษา ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนางานบริการวิชาการดังนี้

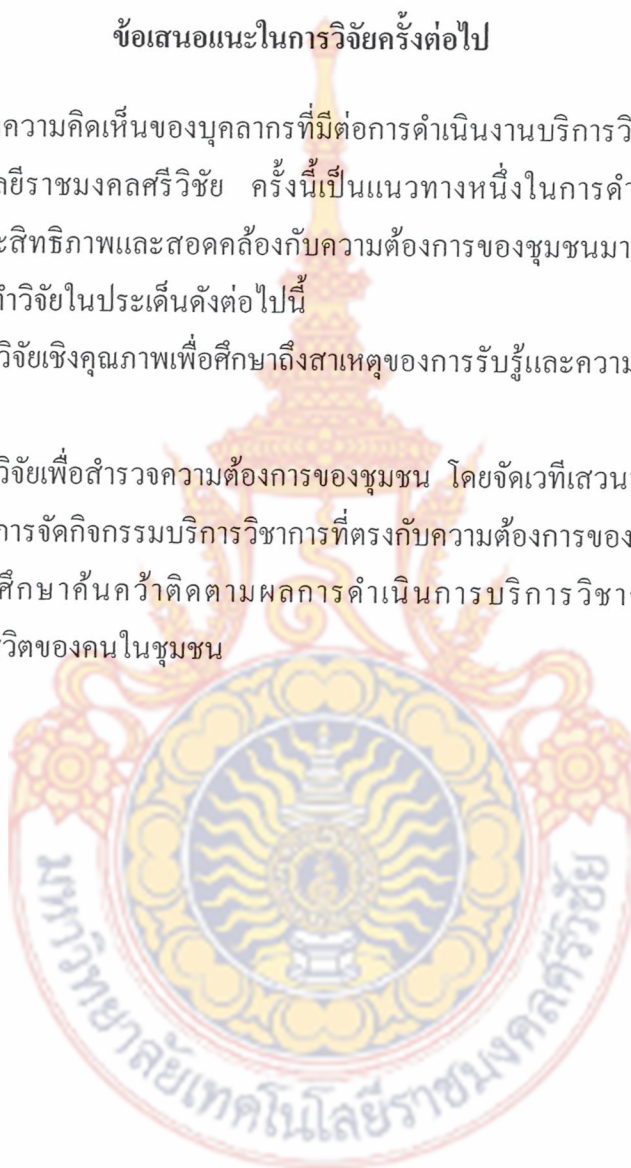
1. กำหนดนโยบายการให้บริการวิชาการแก่สังคมให้ชัดเจน เพื่อให้การบริหารงานเกิดความมีประสิทธิภาพ และควรให้บุคลากรทุกภาคส่วนได้ทราบแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและทั่วถึง
2. การกำหนดผู้รับผิดชอบในงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร และเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม
3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคมขององค์กรสู่สาธารณชนมากขึ้น พร้อมจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคมและเปิดเผยต่อบุคลากรในหน่วยงานให้ทราบอย่างทั่วถึง
4. ควรมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคมอย่างเพียงพอและมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน

5. การบริการวิชาการสู่สังคมควรเน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคมเพื่อเป็นการสร้างชื่อเสียงของหน่วยงานให้เป็นที่รู้จัก อันจะส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของหน่วยงานมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งนี้เป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินการพัฒนางานบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนมากที่สุด ดังนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมและทำวิจัยในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการรับรู้และความคาดหวังของคนในชุมชนอย่างแท้จริง
2. ควรทำการวิจัยเพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน โดยจัดเวทีเสวนาระดมความคิดเห็นเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมบริการวิชาการที่ตรงกับความต้องการของชุมชน
3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าติดตามผลการดำเนินการบริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยที่มีต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน



บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541. มหาวิทยาลัยที่ทางแยก. กรุงเทพมหานคร : บริษัทซัสเซสมิเดีย จำกัด
- ชมพู โกติรัมย์. 2550. รอยต่อความทันสมัยและการพัฒนากับบทบาทอุดมศึกษาต่อสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร. วันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2550.
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. 2534. การพัฒนารูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพิศ โบราณ. 2547. ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริการวิชาการแก่ชุมชนของมหาวิทยาลัยมงกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด : การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เขาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2548. การประเมินผลโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ จันทร์ตระกูล. 2544. ดัชนีความอยู่รอดของหน่วยงานบริการวิชาการที่เป็นองค์กรอิสระในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2559). สำนักงานนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ.
- สุนทรี ดวงทิพย์และคณะ. 2548. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. รายงานวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุรัสวดี อินทร์ชัย. 2545. การศึกษารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยมีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติม

2. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความจริง เพราะคำตอบที่เป็นจริงและสมบูรณ์เท่านั้นจะช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

3. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและจะประมวลผลเป็นรายงานในภาพรวมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ

.....
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. สถานภาพ

1) โสด

2) สมรส

3) หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4) หม้าย

3. อายุ

1) ต่ำกว่า 25 ปี

2) 25 – 35 ปี

3) 36 – 45 ปี

4) มากกว่า 45 ปี

4. การศึกษา

1) ปริญญาตรี

2) ปริญญาโท

3) ปริญญาเอก

5. ตำแหน่งงาน

- 1) ข้าราชการ 2) พนักงานมหาวิทยาลัย 3) ลูกจ้างชั่วคราว

5. ตำแหน่งทางวิชาการ

- 1) อาจารย์ 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 3) รองศาสตราจารย์

6. ประสบการณ์ในการทำงาน

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี 2) 5 - 10 ปี
 3) 11 - 15 ปี 4) มากกว่า 15 ปี

7. หน่วยงานสังกัด

- 1) คณะบริหารธุรกิจ 2) คณะศิลปศาสตร์
 3) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 4) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 5) คณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรม

8. ในระหว่างปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ท่านได้จัดโครงการบริการวิชาการสู่สังคม หรือร่วมดำเนินงานบริการวิชาการสู่สังคม จำนวนกี่ครั้ง

- 1) ไม่เคย 2) 1 ครั้ง 3) 2 ครั้ง
 4) 3 ครั้ง 5) 4 ครั้ง 6) มากกว่า 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการของหน่วยงานหรือใกล้เคียงมากที่สุด

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการ วิชาการแก่สังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน					
1. มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมไว้ชัดเจน					
2. วัตถุประสงค์ของการบริการวิชาการแก่สังคม มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำมาปฏิบัติได้ง่าย					
3. งานบริการวิชาการแก่สังคมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม					
4. การบริหารจัดการทุกโครงการมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของหน่วยงาน					

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการ วิชาการแก่สังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. ผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงาน บริการวิชาการแก่สังคม					
6. มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงาน บริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะ ด้านใดด้านหนึ่ง					
7. มีการทบทวนปรับปรุงแก้ไขงานบริการวิชาการแก่ สังคมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป					
ลักษณะหน่วยงาน					
1. หน่วยงานได้กำหนดขั้นตอนในงานบริการวิชาการ แก่สังคมหลายระดับ					
2. หน่วยงานให้ความรู้ ความเข้าใจงานบริการวิชาการ แก่สังคมแก่บุคลากร					
3. หน่วยงานมีการมอบอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการบริการวิชาการแก่สังคมให้กับผู้ปฏิบัติได้อย่าง เหมาะสม					
4. หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
5. หน่วยงานได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดูแลงาน บริการวิชาการแก่สังคม					
6. หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม					
7. มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อดูแลงานบริการวิชาการแก่ สังคม					
8. หน่วยงานมีระบบสำหรับการบริหารในเชิงธุรกิจ เพื่อให้งานบริการวิชาการแก่สังคมดำเนินการไปได้ ด้วยดี					

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการ วิชาการแก่สังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9. หน่วยงานได้มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในงาน บริการวิชาการแก่สังคมไว้อย่างชัดเจนเป็น ลักษณะอักษร					
10. มีการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนปฏิบัติงาน บริการวิชาการแก่สังคมครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะ ด้านใดด้านหนึ่ง					
การประชาสัมพันธ์					
1. การสื่อสารอย่างชัดเจนให้บุคลากรทุกคนทราบและ เข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง เกี่ยวกับงานบริการวิชาการแก่สังคม					
2. ท่านได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานบริการวิชาการแก่สังคมออกเผยแพร่ใน หน่วยงานของท่าน					
3. การจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคมได้รับการ เปิดเผยต่อบุคลากรในหน่วยงานอย่างทั่วถึง					
4. ท่านได้เห็นข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับการ ประชาสัมพันธ์งานบริการวิชาการแก่สังคมออก เผยแพร่สู่สาธารณชน					
5. การประชาสัมพันธ์ส่งผลให้งานบริการวิชาการแก่ สังคมขององค์กรเป็นที่รู้จักในวงกว้าง					
งบประมาณ/แหล่งทุน					
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ริเริ่มในการหา แหล่งทุนเพื่องานบริการวิชาการแก่สังคม					
2. ภาคเอกชนนับเป็นหน่วยงานหลักในการเป็นแหล่ง ทุนให้กับองค์กรของท่าน					
3. ประชาชน/ชุมชนมีส่วนสนับสนุนทุนให้กับ หน่วยงานของท่าน					
4. หน่วยงานต่างประเทศมีส่วนสนับสนุนให้กับ หน่วยงานของท่าน					

ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการ วิชาการแก่สังคม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. หน่วยงานมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน					
6. หน่วยงานมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินโครงการบริการวิชาการสู่สังคมอย่างเหมาะสม					
ความมีชื่อเสียง					
1. การบริการวิชาการสู่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมาก แต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคม					
2. ความมีชื่อเสียงของบุคลากรในหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม					
3. ความมีชื่อเสียงของหน่วยงานของท่านส่งผลให้แหล่งทุนเข้ามาสนับสนุนในงานบริการวิชาการแก่สังคม					
4. ความมีชื่อเสียงของผู้บริหารส่งผลให้หน่วยงานของท่านได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ประวัติของคณะผู้วิจัย



ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นางสาวธัญพร อริยะเสถณี
MIS.TUNYAPORN ARIYASARANEE
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 1860400005604
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2550	ปริญญาตรี	วท.บ.	สถิติ (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2553	ปริญญาโท	วท.ม.	สถิติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (2554)

: ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา (2554)

: แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2555)

: การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา (2555)

: แรงจูงใจและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจังหวัดสงขลา (2557)

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ – สกุล นางปาลิตา เอกอูร์
MRS.PALITA AKEURU
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3909900083829
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชมงคลนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2523	ปริญญาตรี	น.บ.	กฎหมาย	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2553)

: การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (2554)

: แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2555)

: การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา (2555)

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ – สกุล นางอัจฉรา รัตนา
MRS.ATCHARA RATTANAMA
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3909900005194
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2535	ปริญญาตรี	บธ.บ.	การจัดการทั่วไป	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2547	ปริญญาโท	บธ.ม.	บริหารธุรกิจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน (2554)
: แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2555)
: การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตสงขลา (2555)